Lietas arhīva Nr. 102AA-0037-20/14
ECLI:LV:KUAT:2020:0604.169014820.6.S

SPRIEDUMS
Liepājā 2020.gada 4.jūnijā

Kurzemes apgabaltiesa:
tiesnesis - referents Krists Līcis
tiesneši Ināra Rozīte, Didzis Aktumanis

rakstveida procesā apelācijas kārtībā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. D/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 149.[15] panta ceturto daļu saistībā ar /pers. D/ apelācijas sūdzību par Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 26.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2020.gada 11.martā Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas komandieris /Valsts amatpersona/ sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr. PC 428283 (turpmāk – Protokols) par to, ka /pers. D/ 2020.gada 11.martā plkst. 11.14 vadīja transportlīdzekli /TL marka/, ar valsts reģistrācijas numuru /reģistrācijas numurs/, Liepājā, pa Eduarda Veidenbauma ielu pie nama Nr.69, veikala "Elvi" izveidoto stāvvietu, veicot atpakalgaitas manevru, atrodoties alkoholisko dzērienu ietekmē. Alkohola koncentrācijas pārbaude veikta ar mēraparātu *AlcoQuant* 6020 plus Nr.A408318. Minimālā alkohola koncentrācija izelpas gaisā 2,7876 promiles, kas atbilst alkohola koncentrācijai asinīs. Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 30.panta pirmo daļu piemērots aizliegums izmantot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības.

Ir pārkāpts Ceļu satiksmes likuma 28.panta pirmās daļas 1.punkta "a" apakšpunkts, atbildība par pārkāpumu paredzēta Latvijas APK 149.[15] panta ceturtajā daļā (*lietas 4.lapa*).

[2] Ar Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 26.marta spriedumu (turpmāk – Spriedums) /pers. D/ atzīts par vainīgu pēc Latvijas APK 149.[15] panta ceturtās daļas un sodīts ar administratīvo arestu uz 12 (divpadsmit) diennaktīm, naudas sodu 1200 *euro* apmērā, atņemot transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 4 (četriem) gadiem.

[3] Par spriedumu apelācijas sūdzību iesniedzis /pers. D/, lūdzot to atcelt un izbeigt administratīvo lietvedību.

[3.1] Sūdzības iesniedzējs norāda, ka lietas izskatīšanā pārkāptas tiesību normas, kas prasa paziņot administratīvā pārkāpuma lietas dalībniekiem par lietas izskatīšanas vietu un laiku. Sūdzības iesniedzējs vērš uzmanību uz to, ka par lietas izskatīšanu nav zinājis, jo paziņojums nav bijis nosūtīts uz viņa deklarēto dzīvesvietu, līdz ar to viņam tika liegtas tiesības uz aizstāvību. Par tiesas sēdi uzzinājis pats.

[3.2] Spriedumā sniegts nepareizs lietas apstākļu juridiskais novērtējums, jo administratīvā pārkāpuma protokols par to, ka sūdzības iesniedzējs braucis reibumā ar transportlīdzekli, tika sastādīts pamatojoties vienīgi uz liecinieka /pers. H/ un /pers. I/ liecībām. Tāpat sūdzības iesniedzējs norāda, ka tiesa lielāku ticamību piešķīrusi minēto liecinieku paskaidrojumiem, savukārt, viņa liecības atzinusi par pretrunīgām.

[3.3] Sūdzības iesniedzēja ieskatā tiesa nav pilnīgi un objektīvi noskaidrojusi lietas faktiskos apstākļus, nav pārliecinājusies par lietā esošo pierādījumu iegūšanas tiesiskumu un balstījusi spriedumu uz pierādījumiem, kas iegūti, neievērojot normatīvo aktu regulējumu. Sūdzības iesniedzējs vērš uzmanību uz to, ka lietā nav protokola, kurš būtu sastādīts atbilstoši Latvijas APK 253.pantā noteiktajam un kurā būtu norādīts, ka viņš tika administratīvi aizturēts un ar policijas ekipāžu nogādāts pie automašīnas.

[3.4] Atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 5.panta 1.punkta "c" apakšpunktu un Latvijas APK 252.pantu, sūdzības iesniedzējs norāda, ka Iestādei ir pienākums pārliecinoši pierādīt, ka personas aizturēšana konkrētajā gadījumā ir bijusi samērīga.

[3.5] Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka viņa aizturēšanai nav bijis nekāda pamata, jo nepastāvēja neviens no Latvijas APK 254.pantā norādītajiem apstākļiem. Tādējādi visi pierādījumi, kuri iegūti nelikumīgas aizturēšanas rezultātā, ir iegūti prettiesiski un nav atzīstami par ticamiem, kā arī nevar tikt izmantoti par pamatojumu tiesas nolēmumam.

[3.6] Sūdzības iesniedzējs norāda, ka neatbilst patiesībai protokolā noradītais un ko apstiprina arī liecinieku liecības un sūdzības iesniedzēja paša paskaidrojums, ka viņš aizturēts par transportlīdzekļa vadīšanu reibuma stāvoklī un ka tajā brīdi ir paņemts izelpas paraugs ar mēriekārtu.

[3.7] Turpmāk sūdzībā sūdzības iesniedzējs saistībā ar viņam sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu ir izklāstījis savu redzējumu par 2020.gada 11.marta notikumu gaitu. Tāpat norādījis, ka policijā sastādītajam protokolam rakstiski nav piekritis, jo protokolā norādītais situācijas izklāsts neatbilda patiesībai. Turklāt policijā tika sastādīts vēl viens protokols, kuru viņš parakstījis ar norādi, ka tam nepiekrīt. Šī protokola kopija viņam netika izsniegta.

Motīvu daļa

[4] Pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā Sprieduma pamatojumu, apgabaltiesa nonāk pie viedokļa, ka Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 26.marta spriedums ir atstājams negrozīts, bet /pers. D/ iesniegtā apelācijas sūdzība noraidāma.

[5] Latvijas APK 7.pants nosaka, ka nevienam nevar piemērot ietekmēšanas līdzekli par administratīvo pārkāpumu citādi kā uz likuma pamata un likumā noteiktā kārtībā, un lietvedība par administratīvajiem pārkāpumiem veicama, stingri ievērojot likumību.

[6] Latvijas APK 243.pants paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Latvijas APK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izspriešanā. Kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem, iegūtie fakti vai ziņas jāvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā.

Apgabaltiesa secina, ka viens no būtiskiem nosacījumiem, kas nodrošina likumības ievērošanu, ir pietiekamu un likumā atļautu pierādījumu iegūšana. Tikai uz likumā noteiktajā kārtībā iegūtiem pierādījumiem ir pamats izdarīt secinājumu par prettiesiskas un administratīvi sodāmas rīcības

esamību tās personas darbībās, par kuras saukšanu pie administratīvās atbildības tiek lemts.

[7] Latvijas APK 149.[15] panta ceturtajā daļā paredzēta administratīvā atbildība par transportlīdzekļa vadīšanu vai mācīšanu vadīt transportlīdzekli, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 1,5 promiles.

Lai personu sauktu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 149.[15] panta ceturtās daļas, tiesai ir jākonstatē, ka persona ir vadījusi transportlīdzekli un transportlīdzekļa vadīšanas brīdī vadītāja organismā esošā alkohola koncentrācija pārsniedz 1,5 promiles alkohola.

No /pers. D/ iesniegtās sūdzības secināms, ka viņš nav vadījis transportlīdzekli Protokolā norādītajā laikā un vietā, būdams alkohola ietekmē.

[8] Sūdzībā norādīts, ka sūdzības iesniedzējs pirms došanās uz veikalu nav lietojis alkoholu un nav arī bijis alkohola reibumā, veikalā reibusi galva, jo nebija ēdis un ir otrā tipa diabētiķis, alkoholu lietojis tikai pēc tam, kad devies kājām uz savām mājām /adrese/.

[8.1] Apgabaltiesa konstatē, ka savā sākotnējā paskaidrojumā /pers. D/ grūti saprotamā rokrakstā paskaidro, ka viņš aizturēts /adrese/pie mājas un nesaprot, par ko aizturēts. Tāpat paskaidro, ka viņam tika atņemtas atslēgas, varbūt apzaga, sēdējis mašīnas aizmugurē, nav dzēris un nav bēdzis. Turpmāk minētajā paskaidrojumā Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Satiksmes uzraudzības rotas komandieris /Valsts amatpersona/ pierakstījis /pers. D/ teikto, ka šā gada 11.martā plkst.11.14 /pers. D/ aizturēja Valsts policijas darbinieki, Liepājā pie mājas durvīm /adrese/, gājis kājām no veikala "Elvi", adresi nezina. Veikalā nopircis cigaretes. Uzskata, ka nekāds konflikts pie veikala nav bijis. Automašīnu uz veikalu aizbraucis draugs /pers. F/, uzvārdu, kur dzīvo un tālruņa numuru nezina, kā arī nezina vai draugam ir vadītāja tiesības. Kad /pers. D/ sēdējis savā automašīnā, pie viņa pieskrējis nepazīstams cilvēks un atņēma automašīnas atslēgas, kuras atradās automašīnas aizdedzē. Nospiedis bremzes, lai automašīna neripotu atpakaļ. Alkoholu lietojis iepriekšējā vakarā, tas ir, 10.martā, izdzēris daudz, precīzi nevar norādīt, neatceras, līdz cikiem lietojis, jo pulkstenī nav skatījies. Nesaprot, par ko viņu aizturēja (*lietas 8.lapa*).

[8.2] Savukārt savos paskaidrojumos tiesai /pers. D/ norādījis, ka, dodoties uz veikalu, nebija lietojis alkoholu un nav atradies alkohola vai citu vielu izraisītā reibuma stāvoklī, vadot automašīnu, juties stabili, taču, izejot no veikala paaugstināta spiediena un otrā tipa cukura diabēta dēļ, kā arī iepriekšējā dienā nebija neko ēdis, reiba galva, kā rezultātā paklupis uz kāpnēm un nokritis, spēcīgi sasitis celi. Tad iesēdies automašīnas aizmugurējā sēdeklī, lai pārietu sāpes celī, kad atguvies un juties stabili, pārsēdies priekšējā sēdeklī un veicis atpakaļgaitas manevru, lai izbrauktu no stāvvietas, pēc kā pie viņa pieskrējis nepazīstams cilvēks un pieklauvējis pie automašīnas loga. Kad logu atvēris, vīrietis izrāvis automašīnas atslēgas un paziņojis, ka /pers. D/ nedrīkst braukt un devies prom. Sūdzības iesniedzējs paskaidrojis, ka juties apjucis un devies uz savu dzīvokli /adrese A/, plānojis zvanīt policijai, lai informētu par notikušo. Ejot uz dzīvokli, izdzēris 0,35 vodku "*Arsenič*". Pie mājas durvīm piebraucis policijas autobuss un viņam palūgts tajā iekāpt, ko arī izdarījis. Policija nogādāja viņu atpakaļ pie veikala "Elvi" un lika pārsēsties policijas automašīnā, kur tika veikts alkohola tests, kas uzrādīja 2,78 promiles, pēc kā aizvests uz policijas iecirkni, kur sastādīts protokols, kuram sūdzības iesniedzējs rakstiski nav piekritis. Tāpat sastādīts vēl viens protokols, kuru parakstījis, norādot, ka tam nepiekrīt, protokola kopija nav izsniegta (*lietas 26.-27.lapa*).

[8.3] Apgabaltiesa, iepazīstoties ar sūdzības iesniedzēja sākotnējo paskaidrojumu un vēlāk tiesai sniegto paskaidrojumu, konstatē pretrunas sniegtajos paskaidrojumos. Sākotnējos paskaidrojumos norādīts, ka sūdzības iesniedzējs iepriekšējā vakarā daudz lietojis alkoholu, turklāt neatceras, cik ilgi to darījis, automašīnu vadījis draugs, taču vēlāk sniegtajos paskaidrojumos sūdzības iesniedzējs jau noliedz alkohola lietošanas faktu, norādot, ka viņš nav lietojis alkoholu un nav atradies alkohola vai citu vielu izraisītā reibuma stāvoklī, vadot automašīnu, juties stabili.

[8.4] Apgabaltiesas ieskatā sūdzības iesniedzējs tiesai sniegtajos paskaidrojumos sagrozījis notikušā apstākļus nolūkā izvairīties no administratīvās atbildības par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola reibumā. Tiesas ieskatā lielāka ticamība piešķirama /pers. D/ sākotnēji sniegtajam paskaidrojumam, kurā viņš apliecina, ka bijis alkoholisko dzērienu ietekmē. Tāpat tiesa ņem vērā lietā atrodošo video/audio ierakstu no policijas transportlīdzekļa, kurā fiksēts /pers. D/ teiktais policijas darbiniekam, ka neesot vajadzības veikt alkohola koncentrācijas pārbaudi izelpojamā gaisā, tādēļ, ka viņš nemaz nenoliedz, ka atrodas alkohola ietekmē.

Augstākā tiesa ir atzinusi, ka vēlāk iesniegti paskaidrojumi rada lielākas šaubas par to ticamību nekā, ja tie sniegti uzreiz notikuma brīdī (*skatīt Augstākās tiesas 2009.gada 26.janvāra spriedumu lietā Nr. SKA-45/2009*).

[8.5] To, ka /pers. D/ vadījis transportlīdzekli alkoholisko dzērienu ietekmē, apliecina liecinieka /pers. H/ sniegtais paskaidrojums, kurā norādīts, ka 2020.gada 11.martā plkst. 11.14 Liepājā E.Veidenbauma ielā, iepretim veikalam "Elvi" redzējis, kā no veikala iznāk vīrietis manāmā reibuma stāvoklī. Vīrietis devies pie automašīnas, rokā turot automašīnas atslēgas. Vīrietis atslēdzis automašīnu un iekāpis aizmugurējā sēdeklī. Pēc tam ievērojis, ka automašīna ir izkustējusies no stāvvietas, kā arī ievērojis, ka vīrietis automašīnā ir viens. Kad piegājis pie automašīnas šofera puses, vadītājs atvēris logu. Liecinieks lūdzis vīrieti atdot automašīnas atslēgas, ko viņš arī izdarīja, pēc kā izsaucis policiju. Vīrietis pēc atslēgu atdošanas izkāpis no automašīnas un devies uz daudzstāvu mājas sētām. Centies vīrieti apturēt, bet viņš pretojies. Kad ieradusies policija, norādījis uz minēto vīrieti (*lietas 9.lapa*).

[8.6] Tāpat minēto faktu apliecina liecinieka /pers. I/ sniegtie paskaidrojumi, kuros norādīts, ka ir atradies savā automašīnā pie veikala "Elvi", redzējis, ka blakus piebrauc tumši sarkanā krāsā automašīna /TL marka/, no tās izkāpa vadītājs, kurš gāja ļoti streipuļodams un iegāja veikalā. Aptuveni pēc 15 minūtēm no veikala iznāca vīrietis ar iepirkumu maisiņu rokā. Vīrietis ar grūtībām nokāpa pa trepēm uz ietvi. Uz trepēm vīrietis paklupa un no iepirkumu maisiņa izripoja vairāki alkoholiskie kokteiļi. Vīrietis salasīja kokteiļus un grīļodamies gāja uz savu automašīnu, atslēdza automašīnas durvis un iekāpa aizmugurējā sēdvietā kreisajā pusē. Pēc tam pamanījis, ka automašīna sāk braukt atpakaļgaitā un apstājas aizmugurē aiz liecinieka automašīnas. Redzējis, ka pie automašīnas piesteigušies ugunsdzēsēji (vairāki vīrieši formas tērpos), kas atņēma vadītājam automašīnas atslēgas. Viens no ugunsdzēsējiem turēja iereibušo šoferi, tad vīrietis atgrūda ugunsdzēsēju un ātrā gaitā devās uz daudzdzīvokļa mājas pagalma pusi. Tad piebraukusi Valsts policijas automašīna un viens policists skrējis pakaļ vīrietim. Par redzēto informējis policijas darbinieku un devies prom (*lietas 10.lapa*). Bez tam tiesa ņem vērā lietā atrodošo video/audio ierakstu no policijas transportlīdzekļa, kurā fiksēts /pers. D/ teiktais policijas darbiniekam, ka neesot vajadzības veikt alkohola koncentrācijas pārbaudi izelpojamā gaisā, tādēļ, ka viņš nemaz nenoliedz, ka atrodas alkohola ietekmē.

[8.7] Apgabaltiesa nekonstatē liecinieku /pers. H/ un /pers. I/ ieinteresētību sniegt nepatiesas ziņas par notikušā apstākļiem vai nolūkā aprunāt sūdzības iesniedzēju. Tāpat apgabaltiesa neatzīst par ticamu /pers. D/ jau tiesai norādītajos paskaidrojumos minēto, ka alkoholu viņš lietojis vien ceļā uz mājām pēc tam, kad viņam nepazīstamais vīrietis atņēmis atslēgas. Arī šādu paskaidrojumu /pers. D/ sākotnēji nav sniedzis, tiesas ieskatā sūdzības iesniedzējs apzināti sagroza notikušā apstākļus, nolūkā izvairīties no iespējamās atbildības. Tādējādi pirmās instances tiesa pamatoti konstatējusi, ka /pers. D/ vadījis transportlīdzekli, esot alkohola reibumā Protokolā norādītajā laikā un vietā, un ir izdarījis Latvijas APK 149.[15] panta ceturtajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

[9] Attiecībā uz sūdzībā norādīto, ka sūdzības iesniedzējs ir bijis nepamatoti aizturēts, apgabaltiesa norāda sekojošo.

[9.1] Uz to, ka /pers. D/ bija aizturēts, norāda Valsts policijas Kurzemes reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas 2.vada kārtībnieks kaprālis /Valsts amatpersona/ uzziņā, ka 11.martā plkst. 11.14 no OVN saņemts norīkojums uz Ganību ielu 69/71, pie veikala "Elvi" noķerts dzērājšoferis. Ierodoties notikuma vietā, Valsts ugunsdzēsēju dienesta darbinieki bija atņēmuši automašīnas /TL marka/ atslēgas un norādīja, ka dzērājšoferis aizbēdzis blakus esošo daudzdzīvokļu māju pagalmā, pēc kā aiz mājas /adrese/ stūra pieturējuši aizbēgušo automašīnas /TL marka/vadītāju un nogādājuši pie viņa automašīnas, nododot SUR-16 /Valsts amatpersona/ tālākām darbībām (*lietas 11.lapa*).

[9.2] Savukārt no lietā esošā video/audio ieraksta redzams un dzirdams, ka policijas darbinieks pēc tam, kad /pers. D/ vēlējies izkāpt no policijas

transportlīdzekļa, paskaidro, ka sūdzības iesniedzējs ir aizturēts, lai noformētu protokolu par braukšanu reibumā (*lietas 19.lapa*).

[9.3] Šādos apstākļos tiesai nav pamata šaubīties, ka /pers. D/ tika aizturēts, turklāt, nav pamatots sūdzības iesniedzēja iebildums, ka policijas darbiniekiem nebija likumīgu tiesību viņu aizturēt.

[9.4] Saskaņā ar Latvijas APK 254.panta 1.punktu administratīvā kārtā aizturēt personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, drīkst policijas darbinieki citos likumdošanas aktos tieši paredzētajos gadījumos.

Savukārt atbilstoši likuma "Par policiju" 12.panta pirmās daļas 4.punktam policijas darbiniekam, pildot viņam uzliktos pienākumus atbilstoši dienesta kompetencei, ir tiesības administratīvi aizturēt likumpārkāpējus un veikt citus likumā noteiktos pasākumus administratīvo pārkāpumu lietvedības nodrošināšanai.

Tādējādi policijas darbiniekiem, saņemot informāciju, ka sūdzības iesniedzējs ir vadījis transportlīdzekli, būdams alkohola reibumā, tātad izdarījis likumpārkāpumu, turklāt, dodas prom no notikuma vietas, atbilstoši likumā "Par policiju" 12.panta pirmās daļas 4.punktā noteiktajam bija tiesības /pers. D/ aizturēt.

[9.5] Ievērojot minēto, par nepamatotu atzīstams arī sūdzības iesniedzēja iebildums, ka visi lietā iegūtie pierādījumi atzīstami par prettiesiski iegūtiem, jo sūdzības iesniedzējs ir nelikumīgi aizturēts. Tā kā apgabaltiesa nonākusi pie secinājuma, ka /pers. D/ tika aizturēts likumīgi, nav pamata atzīt citus lietā iegūtos pierādījumus par nepieļaujamiem un neizmantojamiem pierādīšanā.

[10] Vienlaikus gan norādāms, ka, aizturot /pers. D/, atbilstoši Latvijas APK 253.panta pirmajā daļā noteiktajam bija sastādāms administratīvās aizturēšanas protokols, tomēr lietas materiālos šāds protokols nav atrodams. Tādējādi atzīstams, ka, aizturot /pers. D/, taču par minēto faktu nesastādot administratīvās aizturēšanas protokolu, pieļauts procesuāls pārkāpums. Tiesa ņem vērā, ka atbilstoši Latvijas APK 253.panta pirmajai daļai administratīvas aizturēšanas protokolā, cita starpā, obligāti norādāms aizturēšanas laiks. Tā kā aizturēšana ir cieši saistīta ar personas brīvības ierobežošanu, turklāt, nesastādot administratīvās aizturēšanas protokolu, procesuāli netiek fiksēts, cik ilgi /pers. D/ brīvība tikusi ierobežota, /pers. D/ par nodarīto kaitējumu, ja tāds radīts, ir tiesības Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā vērsties pret valsti.

[11] Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja norādīto, ka viņam par tiesas sēdi netika paziņots nosūtot paziņojumu uz deklarēto dzīves vietu, kā rezultātā viņš nav zinājis par tiesas sēdes vietu un laiku, tādēļ sūdzības iesniedzējam liegtas tiesības uz aizstāvību, tiesa norāda tālāk minēto.

[11.1] Latvijas APK 268.^{1}panta pirmā daļa nosaka, ka personai, kuru sauc pie administratīvās atbildības, par administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas vietu un laiku paziņo tādā veidā, lai adresāts attiecīgo paziņojumu saņem vismaz piecas dienas pirms administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanas, savukārt, Paziņošanas likuma 8.panta otrajā daļā noteikts, ka dokuments, kas paziņots kā vienkāršs pasta sūtījums, uzskatāms par paziņotu astotajā dienā no dienas, kad tas iestādē reģistrēts kā nosūtāmais dokuments.

No lietas materiāliem un Tiesu informācijas sistēmas redzams, ka sūdzības iesniedzējam par tiesas sēdes vietu un laiku tika paziņots, 2020.gada 17.martā izsūtot pavēsti pa pastu vienkāršā sūtījumā uz administratīvā pārkāpuma protokolā norādīto adresi- /adrese/, kuru sūdzības iesniedzējs norādījis kā reālo dzīves vietu. Tādējādi konstatējams, ka, ievērojot Paziņošanas likuma 8.panta otrajā daļā un Latvijas APK 268.^{1}panta pirmajā daļā noteiktos termiņus, sūdzības iesniedzējam netika savlaicīgi paziņots par tiesas sēdes vietu un laiku. Vienlaikus gan no lietas materiāliem redzams, ka 2020.gada 24.martā /pers. D/ tiesai elektroniski nosūtījis savu paskaidrojumu par lietas apstākļiem, savukārt, 2020.gada 25.martā tiesai papildus elektroniski nosūtījis iesniegumu, lūdzot lietu izskatīt bez viņa klātbūtnes.

[11.2] Tādējādi, lai gan konstatējams, ka tiesa pārkāpusi tiesību normas, kas prasa paziņot administratīvā pārkāpuma lietas dalībniekiem par lietas izskatīšanas vietu un laiku, pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai un lietas nosūtīšanai jaunai izskatīšanai nav pamata. Neskatoties uz to, ka /pers. D/ norāda, ka tikušas pārkāptas viņa tiesības uz aizstāvību, no lietas materiāliem redzams, ka /pers. D/ bijusi zināma tiesas sēdes vieta un laiks, viņš izmantojis savas tiesības, iesniedzot papildus paskaidrojumu par notikušā apstākļiem, turklāt, pats izteicis vēlmi nepiedalīties lietas izskatīšanā. Šādos apstākļos konstatējams, ka sūdzības iesniedzējs savas tiesības uz aizstāvību izmantojis, iesniedzot tiesai papildus paskaidrojumu par notikuma apstākļiem, savukārt, tiesas sēdē /pers. D/ nav vēlējies piedalīties, tādējādi pēc savas iniciatīvas atsakoties no iespējas piedalīties tiesas sēdē un izmantot tiesības uz aizstāvību.

[12] Ņemot vērā minēto, apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir pareizi izvērtējusi lietā esošos pierādījumus un izdarījusi pamatotus secinājumus par lietas faktiskajiem apstākļiem. Apgabaltiesa secina, ka lietā ir pietiekoši pierādījumi tam, ka /pers. D/, atrodoties alkohola reibumā, vadījis transportlīdzekli un izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas APK 149.^{15} panta ceturtajā daļā, par ko sūdzības iesniedzējam pamatoti piemērots administratīvais sods.

Apgabaltiesa atzīst, ka /pers. D/ par izdarīto administratīvo pārkāpumu piemērotais administratīvais sods ir samērīgs izdarītajam.

[13] Šādos apstākļos Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 26.marta spriedums atstājams negrozīts, bet iesniegtā apelācijas sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Vadoties pēc Latvijas APK 289.^{12} panta otrās daļas 1.punkta, 289.^{22} panta, Kurzemes apgabaltiesa

nosprieda

Kurzemes rajona tiesas 2020.gada 26.marta spriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. D/ iesniegto apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams.

Pilna sprieduma pieejamības diena – 2020.gada 4.jūnijs.

Tiesnesis referents K.Līcis
Tiesnese I.Rozīte
Tiesnesis D.Aktumanis